

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ.

(Συνέχεια)

—οοο—

Όχ. Καὶ **ἀγ.** Ἡ ἀπὸ πρόθεσις. Ἐν Κρήτῃ, ἂν δὲν ἀπατώμαι, σώζεται ἡ *ἐκ*.

Θε. Μόριον σημαντικόν, ὡς καὶ παρ' ἀρχαίοις, τῆς ἀπὸ τόπου κινήσεως. Ἐνοῦται πάντοτε μετ' ἐπιρρήμάτων. Ἐδῶθε, (καὶ ἐδώθετε) ἐκεῖθε (καὶ ἐκεῖθετε) μέσαθε, ὤξαθε, πέραθε, κτλ.

Ρέω. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ *στάζω* καὶ *τρέχω*.—*Ρέει* τὸ *λυχνάρι*, οὔτε στάζει οὔτε τρέχει. Καὶ κατάρρα ὦ, ποῦ γὰρ γένῃς!

Ἀστα. Κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ *Ἀνάστα*. Ἐγέρθητι.

Βουλιῶμαι. Τῶν ἀρχαίων τὸ *Βούλομαι*. Ἄλλο τὸ *Θέλω*, μολονότι εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰ λεξικά μας ἐξηγήθη πάντοτε τὸ ἐν διὰ τοῦ ἄλλου.

Βαργομάου. (βάρος—γέμω). Τὸ ἐνδομύχω; τέκεσθι δι' ὕδριν ἢ καταφρόνησιν ἢ ὁτιδήποτε σοβαρὸν αἴτιον δυσαρρεσκείας ἐλαθε τις παρ' ἄλλου.

Εἶδ' ὅρα. Καὶ ὅλα τὰ ἀπ' αὐτοῦ. Ἀντὶ *Εἶδα*, διὰ τοῦ διγὰμματος, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶναι τώρα μαλ' ἀκώτερον ἀφ' ὅ,τι εἰς ἄλλας εἰδομεν περιπτώσεις. Δύναμαι ιδέαν τινὰ νὰ δώσω εἰς τὸν ἀναγνώστην ἂν τὸ γράψω οὕτω πως. *Εἶδα*. Πολὺ τολμηρὸς θά ᾤοντο, πλὴν ἀδιάφορον μήπως ἐδῶ ἀνακαλύπτομεν τὴν ἀληθεῖ παρ' ἀρχαίοις προφορὰν τῆς εἰ δι-εξόγῃ;

Καθίχ' ἑλα. Καὶ *σχαμνί*. Ἡ καρέγλα.

Ἀμμοῦσα. Γῆ ἀμμόδης.

Κλόρα. Καὶ *κλονά*, καὶ *ράμμα*. Ἡ κλωστή.

Ἀποκορόνομαι. Οὕτως ἤκουσα ἐσχάτως προ-επιρόμενον ἐν Κερκύρᾳ τὸ παρ' ἡμῖν *Ἀποκαρόνομαι*. Τώρα καὶ μετὰ θάρρους δύναμαι νὰ τὸ ἐτυμολογήσω ἐκ τῆς ἀπὸ καὶ κόρος. Καὶ ῥῆμα παρ' ἀρχαίοις *Ἀποκορέννυμι*, ταυτόσημον τοῦ ὑμετέρου *Ἀποχορταίρω*.

Πατρολογιῶμαι. Τεκταίνονται ἢ καὶ ἀπλῶς ἄδονται τὰ περὶ ὑπανδρείας μου. Καὶ μεταθ. *πατρολογάου*.

Γυαλλίζομαι. Ἀντὶ καθρεπτίζομαι.

Σωφρονίζομαι. Γίνωμαι σώφρων, βάνω γνῶσι. Καὶ ὡς μεταθ. *σωφρονίζω*.

Ξεσχαρλίζομαι. Ἐκδίδωμι. Ἐπεσα, κ' ἐξεσχαρλίστηκα.

Καταφρίχτεται. Καταφρανῶ ἐμαυτὸν ταπεινούμενος ἐνώπιον ἄλλου.

Ὡρολογιῶμαι Ἐν Κερκύρᾳ. Ταλαντεύομαι, προκειμένου περὶ ὑποθέσεώς τινος, μὴ γινώσκων ἂν τὸ μὲν ἢ τὸ δὲ πρέπει ν' ἀπορροίω.

Δροσιά. Παρὰ Κερκυραίους, ἡ στάκτη. Κατ' εὐφημισμὸν.

Ληοκόκκια. Τὰ ἐναπομένοντα τῶν ἐλαίων πίτυρα μετὰ τὴν ζύμωσιν καὶ πίεσιν αὐτῶν ἐν τῷ ἐλαιο-τρύδι. Ἐν Κερκύρᾳ, *ληόστα*.

Ὀσπρίατα. Ἀντὶ ὀσπρία ὡς καὶ προσώπατα, ἀντὶ πρόσωπα. Λύξῃσι τοιαύτη ἀπαρλλάκτως ἀπαντᾶται καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους ποιητάς. Τὰ ὀσπρία ἐν Ζηκύνθῳ ὀνομάζονται *κουκκερικά*.

Καταλαχοῦ. Ἐπίρρ. Κατὰ τύχην.

Καταδίχη. Πληθὺς πραγμάτων. Κόσμος καταδίχη—πλῆθος ἀνθρώπων. *Καταδίχη γέννημα*, κτλ.

Ἀρίλογος. Τὸ κόσκινον τὸ διὰ τὸν αἶτον.

Πικνάδα. Τὸ κόσκινον τὸ διὰ τὰ ὀσπρία, ὀρύζιον, καὶ λοιπά.

Σῆττα. Τὸ κόσκινον τοῦ ἀλευριοῦ.

Κόσκινον. Περιληπτικὸν ὄνομα ὅλων τῶν ἀνωτέρω.

Συτεφέρω. Τὸ *συντέρχομαι* (ἰδ. Λεξ. Βυζ.) εἰς μεταβατικὴν σημασίαν. Κάμνω ἄλλον νὰ συνέλθῃ.

Συτεργάου. Συτεργῶ.

Πασκάου. Πασχίζω. Καὶ πάσχω.

Πασκηγεύω. Ἐπιμένω προσπαθῶν νὰ καταπείσω τινά. *Μίαν ὥραν τοῦ πασκηγεύω*, μὰ δὲ μ' ἀκούει.

Πασκάω. Κάμνω πάσκα, παύω τὴν νηστείαν.

Καταφέρω. Ἐπὶ ἀνθρώπων μὲν, ἀντὶ καταπείθω τινά, τὸν σύρω στὰ νερά μου, ὡς κοινῶς λέγομεν, ἐπὶ ἄλλων δὲ, ἀντὶ φέρω τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκ θέσιν ἢ εἰς κατάστασιν ὁποῖαν ἐγὼ ἐπιθυμῶ.

Θάλασσα. Πολκάκις ἀντὶ γρουσκοθαλασσά· πολ-λάκις δὲ, καὶ ἀντὶ ἄρμη.

Θαλασσοπνίγομαι. Ναυγῶ. Συχνάκις, καὶ ὡς ὑπερβολή. Ὅσο γάρτω, *ἐθαλασσοπνίγηκα*—ἐκιν-δύνευσά νὰ ναυγήσω, ἢ ἀπλῶς, ὑπέφερα ἀπὸ τρι-κυμῖαν ἢ ἀπὸ θαλάσσαν.

Καλουγκαχοῦ. (καλοῦ κακοῦ). Ἐπίρρ. Διὰ κάθε ἐνδεχόμενον.

Τοῦ χάκου. Ἐπίρρ. Εἰς μάτην.

Ἰπάκουγος. Ὁ ὑπακούων.

Ξέχωρο. (ἐξω—χώρα). Ἡ ἐξοχή. Καὶ *ἐξεχωρίτης*, ὁ κάτοικος τῆς ἐξοχῆς.

Χωραίτης. Ὁ κάτοικος τῆς πόλεως.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Καὶ δεύτερον ἀνίατον τραῦμα κατέφερεν ὁ θάνατος εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀφαιρῶσα τὸν ἐκ Μακεδονίας Θεόδωρον Μανούσιν, καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας ἐκ τῶν ἐγκρι-τοτέρων. Εὐεργετήσας οὗτος τὸ ἔθνος διὰ τῆς δι-δασκαλίας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστη-μίου, ἠθέλησε νὰ διαιωνίσῃ τὴν εὐεργεσίαν, διαθεῖς τὴν ἰδίαν περιουσίαν ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τοῦ του καὶ ὑπὲρ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων, καὶ προνοήσας ὑπὲρ ἐκπαιδεύσεως ἀπώρων μαθητῶν. Ἡ πρόνοια αὕτη ἀποδεικνύει τὸν ἐνθερμον πατριωτι-σμὸν τοῦ ἀνδρὸς οὗτινος θρηνηοῦμεν τὴν στέργειν, καὶ ὅν εὐγνωμονοῦν κατατάσσει τὸ ἔθνος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ εὐεργετῶν.